

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 14. Circà Ordinandorum Intentionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

CAPVT XIV.

Circà Ordinandum Intentionem.

Est, & non est peccatum mortale, quem prima initiari Tonsura, & minoribus Ordinibus, sine intentione ad alios Ordines ascendendi.

303
Peccatum lethale est.

PECCATUM lethale est. Quia recipere Tonsuram, & minores Ordines cum proposito retrocedendi à Clericatu, nihil aliud est, quam Christum, & Ecclesiam irridere, nec non maximam leuitatem, & inconstantiam præ se ferre. Suadetur id exemplo Nouitij, qui licet in ingressu Religionis non teneatur habere propositum perseverandi: non tamen licebit ei habere non perseverandi propositum; sed saltem teneatur habere animum experiendi Regularis instituti onera: Ita similiter ordinandus, quamvis non teneatur habere propositum ad sacros Ordines ascendendi, non tamen ei licebit ab initio habere voluntatem resiliendi: hæc enim intentio perversa est, nec potest vllà ratione iustificari. Sic Marchini. *tr. 1. p. 8. c. 1. n. 9.* citans Bañes, Victoriam, Ledesinam, & Mollesium.

304
Peccatum lethale non est.

Peccatum lethale non est. Quia nullo iure tenetur quis ad sacros Ordines ascendere: ergo nec tenetur habere animum illos recipiendi: Ergo potest habere animum illos non recipiendi, ingrediens Clericatum. Certe nemo tenetur intendere aliquem actum, si actus huiusmodi sub præcepto non cadat: nullaque intentio est magis peccaminosa, quam sit ipsum factum, à quo voluntas omnem malitiam recipit: sed non est lethalis retro cessio à statu Clericali ad laicalem iis, qui solum Tonsuram, aut minoribus Ordinibus sunt initiati: Ergo neque intentio ad ibi habitum in Clericatu ingressu. Ita Nauar. *Man. c. 2. §. n. 106. & de Orat. c. 2. n. 112.* Garc. *de Benef. p. 3. c. 4. n. 43.* Coninch. *d. 20. n. 104.* Laym. *l. 5. de Ord. c. 7.* Rodrig. *in sum. p. 2. c. 17. n. 2.* Hurtad. *hic, diff. 22.* Sanch. *l. 7. de Matr. d. 3. n. 16.* Bonac. *de Matr. q. 3. punct. 9. n. 5.* Di. Castil. *dub. 22. n. 329.* Palaus *tom. 4. tr. 27. pun. 8. num. 8.*

305
Nullum peccatum esse reor.

Nullum existimo peccatum committere eum, qui prima Tonsura, aut minoribus Ordinibus initiatur animo non ascendendi ad Superiores. Quia nullo iure cautum est, suscipientem primam Tonsuram aut Ordines minores obligatum esse ad Superiores ascendere. Nam Tridentinum *sess. 23. c. 4.* tantum prohibet non initiari primam Tonsuram eos, qui Sacramentum Confirmationis non acceperint, & fidei iudimenta edocti non fuerint, quique legere, & scribere nesciunt, & de quibus probabilis coniectura non sit eos non secularis iudicij fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum præstent, hoc vitæ genus elegisse.

PROBL. LXX.

Peccat, & non peccat lethaliter qui primam Tonsuram, & Ordines minores suscipit solum animo euadendi secularis iudicium.

Lethaliter peccat. Quia Tridentinum *sess. 23. c. 4.* de reformat. profatur: Tonsura non iniungitur: ij, de quibus probabilis coniectura non sit, eos non secularis iudicij fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum præstent, hoc vitæ genus elegisse. Si ergo Concilium hanc appellat fraudem secularis iudicij, quomodo tale crimen non erit mortiferum, cum in maximum Reipublicæ detrimentum, necnon in gravem Ecclesiæ vergat iniuriam. Et quia ordinatus sola intentione forum seculari declinandi in re magni momenti Ecclesiæ, & sæculo defraudat, & mortaliter loquendo laxiorem vitam (ait Marchinus citandus) degere intendit, indeque animum arripit, arma prohibita deferendi, alioque lædendi abique secularis fori timore: At hic finis est per se perversissimus: Ergo iste lethaliter peccabit. Sic ille *tr. 1. p. 8. c. 1. n. 4.* Huic hærent sententiæ Bañes *2. 2. q. 12. a. 1. concl. ultim.* Petr. de Ledesin. *hic, dub. 2. concl. 2.* Victor. *in sum. tit. de Sac. Ord. n. 240.* Rodrig. *in sum. c. 17. n. 2. p. 2.* Molles. *in sum. tr. 2. c. 18. n. 1.* Barbos. *de offic. & potest. Episc. alleg. 10. n. 30. & alleg. 11. n. 12.* Leand. *tr. 6. d. 7. q. 11.* Ludou. de San Juan *q. 2. de Ordin. tr. 9. diff. 3.* Trull. *l. 6. dub. 1. n. 10. dicto 8.*

Lethaliter non peccat. Quia rationi consonum est, Ordinem suscipere sub intentione omnium, quæ sunt Ordini annexa: At Ordini annexa est exemptio à seculari iudicio: Ergo suscipere Ordinem sub hac intentione non est rationi dissonum. Neque huic intentioni obstat Tridentinum citatum; quia in hac intentione nullam fraudem ordinandus committit: quippe utitur iure sibi concessio. Illum ergo excludit Concilium ab Ordine suscipiendo, qui non ut fidelem cultum Deo præstet, ordinatur, sed secularis iudicij fugiendi fraude: fraus autem non est censenda committi, nisi ex gravi aliqua causa apud seculare iudicium incepta iniuriaretur, tunc enim censetur ordinandus fraudem uti in seculari iudicio fugiendo. Ita Laym. *l. 5. tr. 9. c. 7. n. 2.* citans Sanchez, Rodrig. & Nauarum. Palaus *tom. 4. tr. 27. pun. 8. n. 7.* Martin. à San Ioseph *in Mann. tom. 1. l. 1. tr. 3. de Ord. n. 5.* Nald. *in sum. v. Ordo. n. 15.* Hurtad. *diff. 22.* Villalob. *in sum. 10. l. 1. diff. 14. n. 2.* Auerfa *de Sac. Ord. q. 4. sect. 2.* Bonac. Io. Bapt. de Fabris, Homobon. & alij, quos, me citato assert. & sequitur perdoctus Diana *p. 10. tr. 16. resol. 61.*

Crediderim Tridentini sententiam illam (probabiliter admodum) præceptum non iniungere, sed adiacere monitionem, unde ordinandi eiusmodi non delinquent, quia contra præceptum non agunt, optimoque adhærent statui, licet finis omnino perfectus non existat. Labet autem à Philiberto Marchino rogata, vndenam probabile mortaliter agnovit, eos qui hoc sine Clericatum ineunt, intendere, laxiorem vitam ducere, ut inde animum arripiant arma prohibita.

Seccio II. De Ordine, Problemata. 239

prohibita deferendi lædendique alios? Equidem doctum planè virum vix ausus fuerim à temeraria excogitatione excusare. Legi etiam Chetium *Theſaurum animæ tom. 1. v. Clericus, q. 10.* primæ ſententiæ ſectatorem hanc contra amiſſimum meum R.P. Antoninum Diana clauſulam appoſuiſſe. Peccat mortaliter, qui recipit minores Ordines, vel primam Tonſuram cum intentione euitandi forum ſeculare. Hoc expreſſe habemus ex Concilio Tridentino ſeſſ. 23. c. 4. de reform. & ſic docet Bañes 2. 2. art. 1. Quidquid in contrarium dicat Diana *tracſ. 16. miſcel. 1. reſol. 22.* qui reſponder ad authoritatem Concilij, dicens, ipſum ſolum attendere quid ipſa decentia, & illius ſtatus reuerentia poſtulat, & ideo nullis vitæ verbis præceptiuis ad peccati mortalis obligationem ſufficientibus. Sed iſte hallucinatur: &c. Haſtenus ille. An hallucinatur Diana quia *Sic docet Bañes*: & non potius hallucinabitur Ghetius quia contrarium edocent Concilium explicantes Sanchez, Coninch, Nauar. Rodrig. Laym. Nald. Bonac. Fabris, Hurtad. Homobon. Villalob. Aueraſa, San Joſeph. Palaus, & alij viri doctiſſimi? & quam probabilem eſſe Leander, & Machado, & Garſias profitentur?

PROBL. LXXI.

Peccatum eſt, & peccatum non eſt minoribus Ordinibus initiatos Matrimonium inire.

309 **P**eccatum eſt lethale. Quia retroceſſio à Clericali ſtatu ob vxorem ducendam, eſt quædam apoſtaſia ab Ordine cum Sacramenti contemptu. Sic Caietan. 2. 2. q. 12. a. 1. Sanchez. 7. de Matr. 3. 1. n. 7. caſu, quod abſque iuſtâ cauſâ fiat.

310 **N**ullum peccatum eſt. Quia poteſt ob iuſtam adeo cauſam fieri, vt non ſolum peccatum non ſit, verum poſſit eſſe meritum v. g. ſi quis inear Matrimonium ob carnis tentamina poſtquam quis ſuam expertus eſt fragilitatem. Ita idem Caiet. retractans ſententiam in ſum. v. Apoſtaſia. Tolet. 1. 4. c. 18. n. 8. Angel. v. Apoſtaſia. n. 2. Azor. 1. 13. c. 14. q. 14. March. 1. 1. p. 8. c. 1. n. 22. Leand. 1. 6. d. 7. q. 13. Bonac. de imped. Matr. q. 3. punſt. 9. n. 2. & 3. citans Valent. & Rodrig. Palaus tom. 4. tracſ. 27. punſt. 8. num. 9.

311 **N**ulla committi culpam reor, ſi cauſa iuſta intercedat, puta ſi coniugium inear ad carnis tentaminibus medendum, ad ſedandas inimicitias, ad indorata ſemina ſuccurrendum. Mortalem autem nullatenus culpam eſſe aſſerim, etiam ſi quis ſine cauſâ iuſtâ ab Ordinibus hiſce recedat. Quia ſuſceptio Ordinum ipſa ſub intentione Matrimonium contrahendi non eſt ab Eccleſiâ ſpecialiter interdicta, nec iure naturali videtur ſaltem ſub gravi piaculo interdicti. Vnde meus Caſtro Palaus liberat à veniali peccato Vniuerſitatis Rectorem, qui vt iuriſdictionem exerceat, quam alias exercere non valet, prima Tonſura inſignitur tamenſi animum habeat poſtmodum, terminato offiſio, ad nuptias tranſeundi. Demum ſi iuſta non addit cauſa gravis non

Eſcob. & Mend. Theol. Moral. T. III.

erit culpa; quia non eſt ab Ordine apoſtaſia: eſt enim apoſtaſia ab Ordine, cum quis in ſacro Ordine conſtitutus ducit vxorem non autem è minoribus Ordinibus ad coniugium tranſit; quia nulla lege quis obligatur ad ſacros Ordines recipiendes. At ſine cauſâ à minoribus recedere ob inconstantiam in meliori bono iam incepto, piaculum leue eſſe iudicarem.

CAPVT XV.

Circa ordinandorum ad proprium Episcopum ſubiectione.

PROBL. LXXII.

Episcopus impertiens primam Tonſuram alterius ſubdito incurrit, & non incurrit penam ſuſpenſionis late in Cap. Eo qui.

PRÆMITTO, Episcopum licet valide poſſit Ordines ſubditis Episcopaliſcopi alterius conferre: non tamen licet; quia id interdictum eſt Episcopis in Concilio Niceno c. 17. & in Tridentino ſeſſ. 14. c. 2. & ſeſſ. 23. c. 3. & 8. & can. 7. Et in Capit. Eos qui, de tempor. Ordin. in 6. vbi Episcopis Ordinibus inicianti non ſubditum imponitur pena ſuſpenſionis à collatione Ordinum per vnum annum: & ipſi ordinato ab exercitio Ordinum ſic ſuſceptorum ad beneplacitum proprij Episcopii. Vnde colligo ſacris initiatum ab Episcopo alieno ipſo iure eſſe ſuſpenſum, & ſi ante abſolutionem celebret, irregularem. Quia ſic habetur in Extrau. Cum ex Sacrorum Pij II. Quam Extrauagantem ad eos etiam, qui ad minores Ordines, & ad primam Tonſuram aſſumuntur, extendo. Porro ſi Episcopos alterius ſubditum ignoranter ordinaret, præſata ſuſpenſione minimè afficeretur: quia cap. eos qui imponens penam ordinati alienum ſine licentiâ ſui Episcopii requirit, vt id gerat ſcienter, vel affectata ignorantia.

His præmiſſis, quaſierim, num hanc penam incurrat, qui ſubdito alterius ſcienter primam Tonſuram impertiit? Non incurrit. Quia ſuſpenſio hæc eſt lata contra ordinantes non ſuos: ſed prima Tonſura non eſt Ordo: Ergo qui ſine proprij Episcopii licentiâ primam Tonſuram exhiberet alicui, ſuſpenſionem minimè incurret: præſertim cum in pœnalibus ab vno caſu ad alium non fiat extenſio. Sic Zanol. in Præxi, parte 1. ver. Dimiſſoria. Tolet. lib. 1. capite 49. numero 4. Azor. parte 2. lib. 3. capite 48. quaſt. 5. Fauet Molſel. in ſum. tracſ. 2. cap. 2. n. 15.

Incurrit planè. Quia hic caſus habetur expreſſè in cap. finali, de tempor. ordinat. in 6. vbi ſuſpenditur collator à primæ Tonſuræ collatione ſi abſque licentiâ Ordinarij primam Tonſuram conferat: & recipiens priuilegijs Clericalibus priuatur. Sic Marchin. tracſ. 3. p. 5. c. 10.

X

SCOBAR
Theol. Moral.
Tom. II. IV.
F. IV.